

ارزیابی تلفیق پیش ازن زنی و فرایند انعقاد و لخته سازی با منعقد کننده پلی آلمینیوم کلراید و کمک منعقد کننده پلی الکتروولیت کاتیونی در تصفیه فاضلاب بیمارستانی

مریم حضرتی^۱، امیرحسام حسنی^۲

چکیده

مقدمه: فاضلاب بیمارستانی گستره‌ای از ترکیبات مختلف اعم از داروها، گندزداها و عوامل بیماری‌زا هستند که به طور عمده در چاههای جاذب دفع می‌گردد یا وارد شبکه فاضلاب شهری می‌شود و در نهایت منجر به بحران آلودگی منابع آب می‌گردد. هدف از انجام این مطالعه ارزیابی تلفیق پیش ازن زنی و فرایند انعقاد و لخته سازی با منعقد کننده پلی آلمینیوم کلراید و کمک منعقد کننده پلی الکتروولیت کاتیونی در کاهش بار آلودگی فاضلاب بیمارستانی بود.

روش‌ها: در این مطالعه از سیستم آزمایشگاهی شامل مولد ازن با ظرفیت $19/8 \text{ go}_3/\text{h}$ ، رآکتور واکنش با حجم یک لیتر و دستگاه جار تست با استفاده از منعقد کننده پلی آلمینیوم کلراید و کمک منعقد کننده پلی الکتروولیت کاتیونی استفاده گردید و پارامترهای $\text{COD}_{\text{BOD}}^{\text{H}}$ و TSS مطابق با روش‌های ارایه شده در کتاب روش‌های استاندارد برای آزمایش‌های آب و فاضلاب بررسی شدند.

یافته‌ها: بر اساس نتایج این تحقیق پلی آلمینیوم کلراید با دوز $200 \text{ میلی گرم در لیتر همراه با پلی الکتروولیت کاتیونی با دوز ۱ \text{ میلی گرم در لیتر باعث راندمان حذف COD}_{\text{BOD}}^{\text{H}}$ و TSS به ترتیب معادل $50/0$ ، $81/0$ و $84/0$ درصد گردید. پیش ازن زنی با دوز $19/8 \text{ go}_3/\text{h}$ به مدت 15 دقیقه راندمان حذف $\text{COD}_{\text{BOD}}^{\text{H}}$ و TSS را در فرایند انعقاد و لخته سازی به ترتیب $54/0$ ، $87/0$ و $89/0$ درصد حاصل نمود.

نتیجه‌گیری: پیش ازن زنی کارایی فرایند انعقاد و لخته سازی با منعقد کننده پلی آلمینیوم کلراید و کمک منعقد کننده پلی الکتروولیت کاتیونی را در حذف پارامترهای مورد بررسی به میزان اندکی افزایش داد و همچنین ازن زنی میزان مصرف ماده منعقد کننده پلی آلمینیوم کلراید را کاهش داد.

واژه‌های کلیدی: پیش ازن زنی، پلی آلمینیوم کلراید، پلی الکتروولیت کاتیونی، فرایند انعقاد و لخته سازی، فاضلاب بیمارستانی

نوع مقاله: تحقیقی

پذیرش مقاله: ۹۰/۱۲/۱۵

دریافت مقاله: ۹۰/۰۹/۲۰

فاضلاب‌ها به چاههای جاذب یا سیستم‌های فاضلاب‌بروی شهری بدون تصفیه مقدماتی آن، خطرات بالقوه محیطی و بهداشتی جبران‌ناپذیری را در پی دارد (۲)؛ به طوری که سبب آلودگی منابع آب سطحی و سفره‌های آبی زیزمنی می‌شود، بنابراین تصفیه فاضلاب بیمارستانی امری ضروری است.

مقدمه

فاضلاب حاصل از بیمارستان‌ها حاوی زایدات دارویی، میکروارگانیسم‌ها و باکتری‌های مقاوم آنتی‌بیوتیکی، فلزات سنگین، عناصر رادیو اکتیو و شیمیایی سمی، هورمون‌ها و زایدات مربوط به مواد گندزدا هستند (۱) که تخلیه مستقیم این

۱- کارشناس ارشد، گروه مهندسی محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اردبیل، تهران، ایران (نویسنده مسؤول)

Email: m.hazratii@yahoo.com

۲- دانشیار، گروه مهندسی محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

جنس شیشه و استوانهای شکل با حجم یک لیتر(نسبت طول به عرض آن ۶ به ۱) بود. برای پخش مؤثر ازن از یک دیفیوزر هوا در کف رآکتور استفاده شد. میزان جریان ازن در گاز ورودی به رآکتور و میزان جریان گاز O_2 به ترتیب $19/8 \text{ go}_3/\text{h}$ و L/min تنظیم شد. همچنین از اکسیژن خالص برای تولید ازن و برای انجام آزمایش جارتس است از دستگاه جارتس ساخت شرکت زاگرس شیمی استفاده گردید.

جهت بررسی تصفیه فاضلاب بیمارستانی و مطالعه کارایی ازن زنی همراه با انعقاد و لخته سازی در تصفیه این گونه فاضلابها از فاضلاب بیمارستان سبلان شهر اردبیل که سیستم تصفیه آن از نوع لجن فعال با هواده گسترده است، استفاده شد.

نمونه برداری از قسمت ورودی فاضلاب به تصفیه خانه و به صورت مرکب و در ۲ روز کاری انجام گرفت؛ لازم به ذکر است که نمونه ها در ظروف شیشه ای نمونه برداری و در یخچال نگهداری شدند که در زمان کمتر از ۲۴ ساعت آزمایش های مربوط انجام گرفت.

در این تحقیق اثر فرایند انعقاد و لخته سازی با ماده منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید به صورت مجزا و سپس پلی آلومینیوم کلراید همراه با کمک منعقد کننده پلی الکتروولیت کاتیونی در تصفیه این فاضلاب بررسی شد. بعد از آن مرحله اثر پیش ازن زنی بر فرایند انعقاد و لخته سازی با ماده منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید به تنهایی و سپس پلی آلومینیوم کلراید همراه با کمک منعقد کننده پلی الکتروولیت کاتیونی مطالعه شد.

در فرایند انعقاد و لخته سازی برای انجام آزمایش جارتس است به هر یک از بشرها یک لیتر فاضلاب خام ریخته شد. سپس از ماده منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید به هر یک از بشرهای ۱ تا ۶ به ترتیب به میزان ۵، ۱۵، ۳۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر افزوده شد و اختلاط تند، کند و تهشیینی انجام گرفت. سپس پارامترهای مورد نظر اندازه گیری گردید و بر اساس بالاترین راندمان حذف پارامترها، دوز بهینه پلی آلومینیوم کلراید انتخاب شد.

اثر پلی الکتروولیت در دوزهای ۰/۰۱-۲ میلی گرم در لیتر همراه با دوز بهینه پلی آلومینیوم کلراید مورد مطالعه قرار گرفت.

فرایند انعقاد، ذرات کلوپیدی را به وسیله افزودن مواد منعقد کننده ناپایدار می سازد. عملیات لخته سازی، ذرات ناپایدار شده را تبدیل به لخته های درشت می نماید که با تهشیینی حذف می شوند. افزودن یک اکسید کننده قوی مانند ازن ماهیت و یا مقدار بارهای موجود در سطح ذرات کلوپیدی را تغییر خواهد داد (۳)، بنابراین حذف این ذرات از طریق لخته سازی و صاف کردن در مرحله بعدی تقویت می شود (۴).

همچنین ممکن است ذرات کوچک کلوپیدی که مقاوم به انعقاد هستند، در سطح بیرونی مواد آلی طبیعی موجود در محیط جذب شوند. تحت این شرایط ازن زنی باعث متأثر کردن مواد آلی و همچنین مواد کلوپیدی چسبیده به آن ها می شود و در نتیجه ازن با اکسید کردن مواد جذب شده تا حدی کارایی عمل انعقاد را بهبود می بخشد (۵).

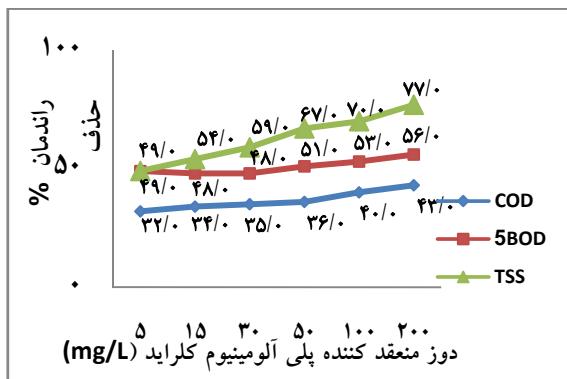
Liu و همکاران اثر پیش از ناسیون در انعقاد و لخته سازی با ماده منعقد کننده PACL در آب را مورد بررسی قرار دادند که پارامترهای مورد بررسی TOC، DOC بود؛ بر اساس نتایج تحقیق آن ها؛ با افزایش دوز ازن، TOC کاهش و افزایش می یابد (۶).

Suarez و همکاران پیش تصفیه فاضلاب بیمارستانی با انعقاد و لخته سازی را مورد بررسی قرار دادند. پارامترهای مورد بررسی TSS و مواد دارویی بود و از مواد منعقد کننده آلوم و کلوروفریک استفاده شد. نتایج به دست آمده نشان داد که آلوم به عنوان بهترین منعقد کننده، میزان پارامترهای مورد بررسی را کاهش داد (۷).

هدف از این تحقیق، ارزیابی تلفیق پیش ازن زنی و فرایند انعقاد و لخته سازی با منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید و کمک منعقد کننده پلی الکتروولیت کاتیونی در کاهش بار آلودگی فاضلاب های بیمارستانی می باشد که بیمارستان سبلان اردبیل به عنوان مطالعه موردي انتخاب شد.

روش ها

این مطالعه به صورت آزمایشگاهی انجام گرفت. سیستم ازن زنی شامل مولد ازن ساخت مرکز تحقیقات مهندسی جهاد کشاورزی آذربایجان شرقی، کپسول اکسیژن، رآکتور ازن زنی از

نمودار ۱: اثر منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید بر راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS

همچنین پایین ترین راندمان حذف COD و TSS به ترتیب ۷۲ و ۷۴ درصد با پلیالکتروولیت کاتیونی ۰/۵ میلیگرم در لیتر و بالاترین راندمان حذف COD و TSS به ترتیب ۸۱ و ۸۴ درصد در دوز ۱ میلیگرم در لیتر پلیالکتروولیت کاتیونی به دست آمد. بنابراین مطابق نمودار ۲، بیشترین راندمان حذف پارامترهای مورد بررسی مربوط به پلیالکتروولیت با دوز ۱ میلیگرم در لیتر می‌باشد.

بررسی اثر پیش ازن زنی بر فرایند انعقاد و لخته سازی با پلی آلومینیوم کلراید حاصل از عملکرد فرایند انعقاد و لخته سازی با مقادیر مختلف ماده منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید بر راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS در نمودار ۱ ارایه گردیده است. مطابق نمودار ۱ پایین ترین راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS به ترتیب ۴۹، ۳۲ و ۴۹ درصد در دوز پلی آلومینیوم کلراید ۵ میلیگرم در لیتر و بالاترین راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS به ترتیب ۵۶، ۴۳ و ۷۷ درصد در دوز پلی آلومینیوم کلراید ۲۰۰ میلیگرم در لیتر به دست آمد. بنابراین بالاترین راندمان حذف پارامترهای مورد بررسی مربوط به دوز پلی آلومینیوم کلراید ۲۰۰ میلیگرم در لیتر می‌باشد.

۱- بررسی اثر پلی آلومینیوم کلراید روی پساب ازن زنی شده

نتایج حاصل از عملکرد منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید با مقادیر مختلف همراه با پیش ازناسیون-که در نمودار ۳ ارایه گردیده است- نشان داد که پایین ترین راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS به ترتیب ۳۶، ۶۰ و ۷۱ درصد با پلی آلومینیوم کلراید ۵ میلیگرم در لیتر و بالاترین راندمان حذف COD و TSS به ترتیب ۸۵ و ۵۲ درصد با پلی آلومینیوم کلراید ۲۰۰ میلیگرم در لیتر و بالاترین راندمان حذف COD با پلی آلومینیوم کلراید در دوزهای ۵۰ و ۱۰۰ میلیگرم در لیتر

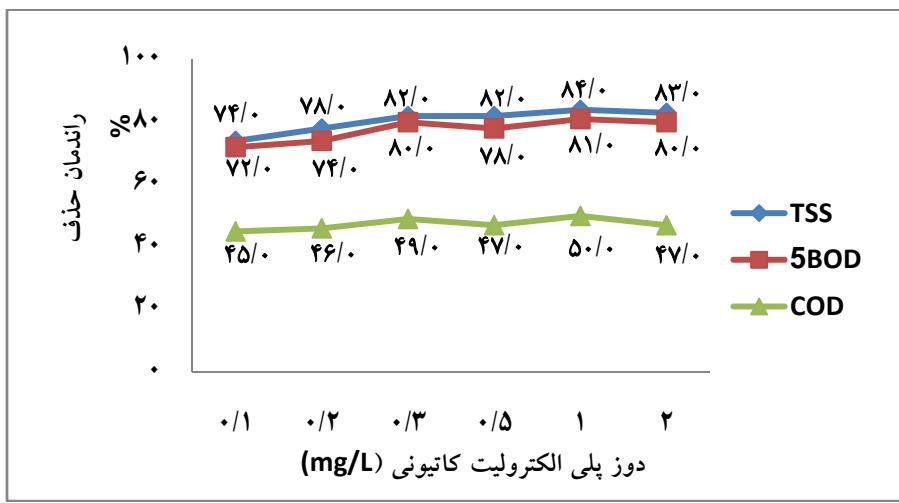
جهت بررسی تأثیر ازن، فاضلاب خام با دوز ازن ۱۹/۸ go₃/h و زمان تماس ۱۵ دقیقه ازن زنی شد. سپس آزمایش جاری است با دوز بهینه پلی آلومینیوم کلراید برای فاضلاب ازن زنی شده انجام گرفت. بعد از این مرحله اثر پلیالکتروولیت همراه با پلی آلومینیوم کلراید بر فاضلاب پیش ازن زنی شده بررسی شد. شایان ذکر است که در هر مرحله کلیه آزمایش‌ها دو بار تکرار و میانگین دو بار تکرار هر پارامتر به عنوان مقدار آن گزارش گردید. پارامترهای COD، BOD₅، TSS مطابق با روش‌های ارایه شده در کتاب روش‌های استاندارد برای آزمایش‌های آب و فاضلاب و در آزمایشگاه آب و فاضلاب اردبیل مورد آزمایش قرار گرفتند.

یافته‌ها

تعیین مناسب‌ترین میزان ماده منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید

حاصل از عملکرد فرایند انعقاد و لخته سازی با مقادیر مختلف ماده منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید بر راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS در نمودار ۱ ارایه گردیده است. مطابق نمودار ۱ پایین ترین راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS به ترتیب ۴۹، ۳۲ و ۴۹ درصد در دوز پلی آلومینیوم کلراید ۵ میلیگرم در لیتر و بالاترین راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS به ترتیب ۵۶، ۴۳ و ۷۷ درصد در دوز پلی آلومینیوم کلراید ۲۰۰ میلیگرم در لیتر به دست آمد. بنابراین بالاترین راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS به ترتیب ۴۹، ۳۲ و ۴۹ درصد در دوز پلی آلومینیوم کلراید ۵ میلیگرم در لیتر می‌باشد.

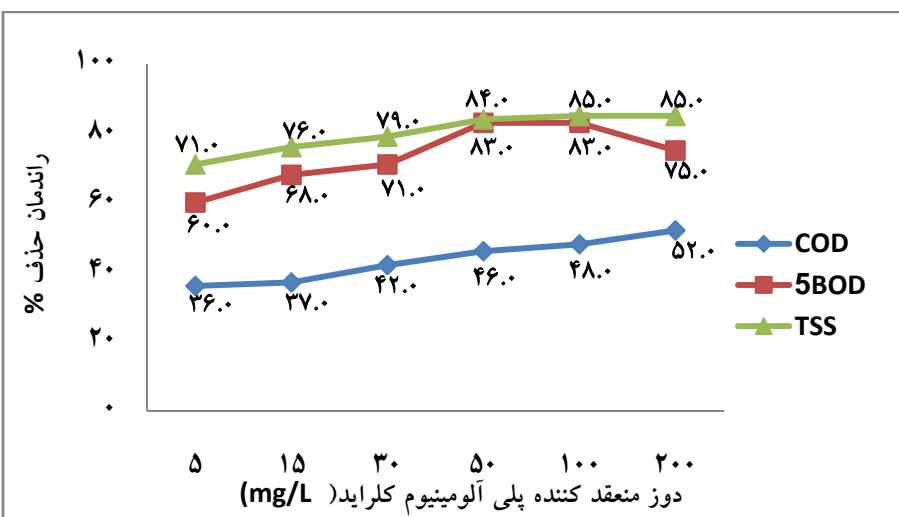
بررسی اثر کمک منعقد کننده پلیالکتروولیت کاتیونی روی عملکرد ماده منعقد کننده پلی آلومینیوم کلراید پلی آلومینیوم کلراید ۲۰۰ میلیگرم در لیتر به همراه پلیالکتروولیت کاتیونی با دوزهای ۱/۰، ۰/۵، ۰/۰، ۰/۲ و ۰/۳ میلیگرم در لیتر مورد بررسی قرار گرفت. مطابق نمودار ۲، پایین ترین راندمان حذف COD معادل ۴۵ درصد با کمک منعقد کننده پلیالکتروولیت کاتیونی در دوز ۱/۰ میلیگرم در لیتر و بالاترین راندمان حذف COD معادل ۵۰ درصد با پلیالکتروولیت کاتیونی ۱ میلیگرم در لیتر به دست آمد و

نمودار ۲: اثر منعقد کننده پلی آلومنیوم کلراید همراه با پلیکاترولیت کاتیونی بر راندمان حذف TSS و 5BOD

*دوز پلی آلومنیوم کلراید: ۲۰۰ میلی گرم در لیتر

متغیر

نمودار ۳: اثر منعقد کننده پلی آلومنیوم کلراید بر راندمان حذف COD, 5BOD و TSS روی پساب ازن زنی شده

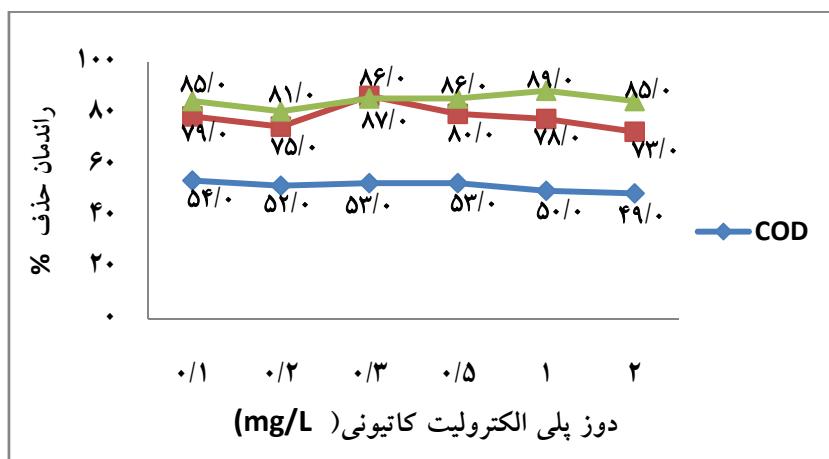
*دوز پلی آلومنیوم کلراید: متغیر

*دوز ازن: ۱۹/۸ gO3/h و زمان تماس ازن: ۱۵ دقیقه

COD مربوط به دوز پلیکاترولیت کاتیونی ۱۰ میلی گرم در لیتر معادل ۵۴ درصد و کمترین راندمان حذف COD مربوط به دوز پلیکاترولیت ۲ میلی گرم در لیتر بود که معادل ۴۹ درصد بیشترین میزان حذف 5BOD مربوط به دوز پلیکاترولیت کاتیونی ۱/۳ میلی گرم در لیتر برابر ۸۷ درصد و کمترین میزان حذف 5BOD مربوط به دوز پلیکاترولیت ۲ میلی گرم در لیتر بود که معادل ۷۳ درصد شد، بیشترین میزان حذف TSS مربوط به پلیکاترولیت ۱ میلی گرم در لیتر معادل ۸۹ درصد و

معادل ۸۳ درصد به دست آمد.

۲- بررسی اثر پلی آلومنیوم کلراید همراه با پلیکاترولیت روی پساب ازن زنی شده اثر پیش ازناسیون همراه با فرایند انعقاد و لخته سازی در تعیین پارامترهای مورد بررسی با دوز ازن ۱۹/۸ gO3/h، زمان تماس ۲۰۰ میلی گرم در لیتر همراه با پلیکاترولیت کاتیونی با دوزهای ۱۵ دقیقه با منعقد کننده پلی آلومنیوم کلراید با دوزهای متفاوت بررسی شد. مطابق نمودار ۴ بالاترین راندمان حذف

نمودار ۴: اثر منعقد کننده پلی‌آلومینیوم کلراید همراه با پلی‌الکتروولیت کاتیونی بر راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS روی پساب ازن‌زنی شده

* زمان تماس ازن: ۱۹ دقیقه و دوز ازن: ۰/۰۸ g/m³/h

* دوز پلی‌آلومینیوم کلراید: ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر

* دوز پلی‌الکتروولیت کاتیونی: متغیر

در مرحله بعدی که فاضلاب ازن‌زنی شد، در این قسمت پیش از ناسیون همراه با فرایند انعقاد و لخته سازی با منعقد کننده پلی‌آلومینیوم کلراید و کمک منعقد کننده پلی‌الکتروولیت کاتیونی راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS را به ترتیب ۵۴، ۸۷ و ۸۶٪ کرد. در این مرحله حذف COD با ۸۹٪ درصد حاصل نمود که در اینجا میزان حذف COD با نتایج مطالعات Barredo و همکاران و Tao و همکاران تا حدودی مطابقت دارد (۱۰، ۱۱). پژوهش محققین روی تأثیر پیش ازن‌زنی و فرایند انعقاد و لخته سازی فاضلاب بیمارستانی بود که هر کدام جدایگانه بررسی کرده بودند و بر اساس نتایج مطالعات آن‌ها میزان حذف COD به ترتیب ۵۷ و ۶۰٪ درصد شد (۱۰، ۱۱).

از آن‌جا که در این پژوهش پیش ازن‌زنی فاضلاب بیمارستانی راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS را در فرایند انعقاد و لخته سازی به میزان اندکی افزایش داد، شاید می‌تواند به این دلیل باشد که ترکیبات حلقوی خاصی در فاضلاب بیمارستانی وجود دارد که ازن، آن ترکیبات را به اجزای کوچک‌تر تبدیل نموده است؛ ولی قادر به اکسیداسیون و شکستن کامل اجزای کوچک‌تر نشده است و همچنین ازن‌زنی میزان مصرف ماده منعقد کننده پلی‌آلومینیوم کلراید را کاهش داد؛ به دلیل این که افزودن یک اکسید کننده قوی مانند ازن ماهیت و یا مقدار بارهای موجود در سطح ذرات کلوپیدی را

کمترین میزان حذف TSS مربوط به پلی‌الکتروولیت ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر بود که معادل ۸۱ درصد شد.

بحث

بر اساس نتایج این تحقیق، فرایند انعقاد و لخته سازی با منعقد کننده پلی‌آلومینیوم کلراید راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS را به ترتیب ۴۳، ۵۶ و ۷۷ درصد افزایش داد و پلی‌آلومینیوم کلراید همراه با کمک منعقد کننده پلی‌الکتروولیت کاتیونی راندمان حذف COD، BOD₅ و TSS را به ترتیب ۵۰، ۸۱ و ۸۴ درصد حاصل نمود. در این‌جا طبق تئوری پل شیمیایی، مولکول پلیمر در یک یا چند محل به ذره کلوپید متصل می‌شود. دنباله پلیمری که توسط یک ذره جذب شده است می‌تواند توسط ذره دیگری جذب گردد و در این حالت پلیمر مانند یک پل بین دو ذره عمل می‌نماید و این عمل موجب تشکیل فلوك قابل تهشیش شدن می‌شود. چنان‌چه مقدار پلیمری که به کار می‌رود زیاد از حد باشد، ممکن است کلوپید دواره ثبات یابد؛ چرا که در این حالت تمام سطح کلوپیدها به وسیله پلیمر پوشیده می‌شود و محلی برای ایجاد پل بین آن‌ها باقی نمی‌ماند که مطابق نمودار ۲ با افزایش غلظت پلی‌الکتروولیت، راندمان حذف پارامترهای مورد نظر کاهش یافته (۹).

فاضلاب استان اردبیل جناب آقای مهندس نوخواه و همچنین پرسنل محترم آزمایشگاه آب و فاضلاب و تصفیهخانه آب شرب اردبیل و نیز از همکاری صمیمانه بیمارستان سبلان اردبیل به خصوص کارشناس بهداشت محیط آن بیمارستان، جناب آقای مهندس غفاری تشرکر و قدردانی می‌گردد.

تغییر می‌دهد، بنابراین حذف این ذرات از طریق لخته سازی و صاف کردن در مرحله بعدی تقویت می‌شود.

تشکر و قدردانی
از مساعدت ویژه معاونت محترم بهره‌برداری شرکت آب و

References

1. Rezaee A, Ansari M, Khavanin A, Sabzali A, Aryan MM. Hospital Wastewater Treatment Using an Integrated Anaerobic Aerobic Fixed Film Bioreactor. American Journal of Environmental Sciences 2005; 1(4): 259-63.
2. Wang ZP, Zhang Z, Lin YJ, Deng NS, Tao T, Zhuo K. Landfill leachate treatment by a coagulation-photooxidation process. J Hazard Mater 2002; 95(1-2): 153-9.
3. Chandrakanth MS, Amy GL. Effects of Ozone on the Colloidal Stability and Aggregation of Particles Coated with Natural Organic Matter. Environ Sci Technol 1996; 30(2): 431-43.
4. Farvardin MR, Collins AG. Preozonation as an aid in the coagulation of humic substances-Optimum preozonation dose. Water Research 1989; 23(3): 307-16.
5. Edwards M, Benjamin MM. Effect of Preozonation on Coagulant-NOM Interactions. Journal AWWA 1992; 84(8): 63-72.
6. Reckhow DA, Singer PC. The Removal of Organic Halide Precursors by Preozonation and Alum Coagulation. Journal AWWA 1984; 76(4): 151-7.
7. Liu H, Wang D, Wang M. Effect of pre-oxonation on coagulation with IPF.PACL: Role of coagulant speciation. Colloids and Surfaces A 2007; 294: 111-6.
8. Suarez S, Lema JM, Omil F. Pre-treatment of hospital wastewater by coagulation-flocculation and flotation. Bioresour Technol 2009; 100(7): 2138-46.
9. Lee BB, Choo KH, Chang D, Choi SJ. Optimizing the coagulant dose to control membrane fouling in combined coagulation/ultrafiltration systems for textile wastewater reclamation. Chemical Engineering Journal 2009; 155(1-2): 101-7.
10. Barredo-Damas S, Iborra-Clar MI, Bes-Pia A, Alcaina-Miranda MI, Iborra-Clar JA. Study of preozonation influence on the physical-chemical treatment of hospital wastewater. Desalination Journal 2008; 182: 267-74.
11. Li T, Yan X, Wang D, Wang F. Impact of preozonation on the performance of coagulated flocs. Chemosphere 2009; 75(2): 187-92.

Evaluation of Pre-ozonation Coagulation and Flocculation Process with Poly Aluminium Chloride Coagulant Material and Cationic Polyelectrolyte Coagulant Aid in Treatment of Hospital Wastewater

Maryam Hazrati¹, Amir Hesam Hassani²

Abstract

Background: Hospital wastewater consists of different compositions, including medicines, disinfectants and pathogens that are excreted mainly in the absorbing wells or enter into the municipal wastewater network that leads to a contamination of water resource crisis. The purpose of this study is to evaluate pre-ozonation coagulation and flocculation process with Poly Aluminium Chloride coagulant material and cationic polyelectrolyte coagulant aid in the reduction of hospital wastewater pollution load.

Methods: In this study, the laboratory system including ozone generator with a capacity of 19.8 gO₃/h, ozonation reactor with the volume of one liter, air diffuser and Jar-test instrument using Poly Aluminium Chloride coagulant and cationic poly electrolyte were used, and parameters of BOD₅, COD, and TSS in accordance with standard methods for testing water and wastewater were investigated.

Findings: Based on the results of this study, Poly Aluminium Chloride a dose of 200 mg/L with cationic poly electrolyte with a dose of 1 mg/L caused a removal efficiency of 50.0%, 81.0%, and 84.0% for COD, BOD₅, and TSS respectively. Pre-ozonation with the optimal dose of 19.8 gO₃/h for 15 minutes increased the removal efficiency of COD, BOD₅, and TSS in the process of coagulation and flocculation to 54.0%, 87.0%, and 89.0% respectively.

Conclusion: The preozonation slightly increased the efficiency of the coagulation and flocculation process with Poly Aluminium Chloride coagulant material and cationic Poly electrolyte coagulant aid in removing the studied parameters and also ozonation reduced the amount of Poly Aluminium Chloride coagulants used.

Key words: Preozonation, Poly Aluminium Chloride, Cationic Poly Electrolyte, Coagulation and Flocculation Process, Hospital Wastewater

1- MSc, Department of Environment Engineering, Ardabil Branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran (Corresponding Author)
Email: m.hazrati@yahoo.com

2- Associate Professor, Department of Environment Engineering, School of Environment and Energy, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran